SEE THE SCAM.
WALL STREET DOESN'T.

FERDINANDO FREGA

เห็นกลโกง WALL STREET ไม่เห็น

SEMANTIC REALITY 2026 · SHAREHOLDERS · 10

บันทึกสั้น ๆ ว่าด้วยทุนที่คงอยู่ขณะที่ตัวเลขเต้นระบำ

1. เจตนาดั้งเดิม

ทุกบริษัทใหญ่ในวันนี้ผลิตสองสิ่ง: สินค้าและรายงาน

รายงานนั้นสวยงาม มันวาว เต็มไปด้วยสีเขียว ส่วนสินค้า บางครั้งก็ด้อยกว่านั้นเล็กน้อย

แต่ในระยะยาว ตลาดเป็นนักอ่านโบรชัวร์ที่แย่มาก มันมองที่แก่นสาร ทุนผันผวนนั่นคือหน้าที่ของมัน เจตนา หากจริงจัง จะคงอยู่

วาระการดำรงตำแหน่งที่มีกำหนดเวลาควรจดจำว่าความยั่งยืนที่แท้จริงไม่ได้วัดกันแค่ด้วย CO_2 แต่ด้วยคำสัญญาที่รักษาไว้ต่อพ่อและลูก

เพราะตัวเลขเปลี่ยนได้เร็ว ชื่อเสียงเปลี่ยนไม่ได้ และเมื่อชื่อเสียงถูกใช้หมดไปเร็วกว่าที่มันจะงอกกลับมา หนี้สินชนิดหนึ่งก็ถือกำเนิดขึ้นซึ่งไม่มีผู้สอบบัญชีคนใดรับรอง และไม่มีงบดุลใดรายงาน: หนี้เชิงความหมาย

2. ความโปร่งใสของเนื้อแท้และรหัสแห่งการใช้งาน

ช่วงหนึ่ง เราปฏิบัติต่อเหล็กกล้าราวกับมันเป็นสบู่ เราเปลี่ยนสูตร บรรจุภัณฑ์ และภาษา โดยหวังว่าจะไม่มีใครสังเกตเห็นความแตกต่าง

ความคิดนั้นเรียบง่ายกว่า

มาใส่น้ำหนักกลับลงบนบรรจุภัณฑ์กันเถอะ

มาบอกให้ชัดเจนว่ามีวัสดุอยู่ข้างในเท่าไร ใช้ได้นานแค่ไหน และต้องเสียเท่าไรในการผลิตให้ถูกต้อง

มันไม่ใช่การกระทำที่กล้าหาญ

มันคือความได้เปรียบในการแข่งขัน

ความซื่อสัตย์ยังคงเป็นสิ่งเดียวที่เอเจนซีโฆษณาจ้างคนนอกทำไม่ได้ หรือเรียกเก็บเงินคุณไม่ได้เมื่อสิ้นไตรมาส

เมื่อผู้บริโภคเห็นแก่นสาร หนี้เชิงความหมายก็ลดลง เมื่อสิ่งเดียวที่พวกเขาเห็นคือเรื่องเล่า หนี้ก็พอกพูนขึ้นเรื่อย ๆ อย่างเงียบ ๆ

3. เก้าอี้แห่งธรรมาภิบาลและหนึ่งดอลลาร์เชิงสัญลักษณ์นั้น

ส่วนสุดท้ายนี้สำหรับผู้ที่เป็นเจ้าของเก้าอี้ ไม่ใช่สำหรับผู้ที่นั่งบนมันเพียงหนึ่งไตรมาส

หากหลายปีที่ผ่านมาเราแต่งตัวให้แบรนด์ด้วยชุดสูทที่ใหญ่เกินตัว ไม่ช้าก็เร็วชุดสูทก็จะหลุดลื่น

นั่นคือตอนที่หนี้เชิงความหมายปรากฏขึ้น

ไม่ใช่ในงบกำไรขาดทุน

ไม่ใช่ในรายงาน ESG

ไม่ใช่ในการประชุมแถลงผลประกอบการ

มันปรากฏในช่องว่างที่กว้างขึ้นเรื่อย ๆ ระหว่างสิ่งที่แบรนด์พูดกับสิ่งที่ผู้คนรับรู้

เหมือนหนี้ทุกชนิด หนี้นี้ดูไม่มีพิษภัยจนกว่าจะมีใครขอเก็บเงิน

ข้อเสนอเพื่อปิดหนี้นี้เบาบางโดยเจตนา: ใบอนุญาตหนึ่งดอลลาร์สำหรับแคมเปญแห่งความจริง

วิธีที่เป็นทางการ สง่างาม และมีความเสี่ยงต่ำในการพูดว่า:

“เราสังเกตเห็นแล้ว เรากำลังกลับมาจริงจังอีกครั้ง”

และเพื่อยึดเว็บกลับคืนมาก่อนที่คนอื่นจะยึดไปแทนเรา

10 ประเด็นที่ผู้ถือหุ้นทุกคนเข้าใจได้ทันที

พูดด้วยรอยยิ้ม เพราะลึก ๆ แล้วเราทุกคนต่างเคยเห็นมันมาแล้ว

1. ความเงียบอย่างสุภาพที่ระดับบนสุด

ทุกคนรู้ดี ต่อหน้ากระจก เมื่อใบมีดไม่ใช่อย่างที่เคยเป็น

ไม่มีใครพูดออกมาในที่ประชุม

2. ความเผลอไผลอันชอบธรรมของ WALL STREET

Wall Street ซื้อขายภาชนะบรรจุ ไม่ใช่ความรู้สึกของคนที่เปิดมันในห้องน้ำ

นั่นเป็นเรื่องปกติ

มันกำลังทำหน้าที่ของมัน

มันไม่ใช่ความประสงค์ร้าย

มันคือสายตาสั้นทางวิชาชีพ

3. แรงดึงดูดของค่าธรรมเนียมในตอนนี้

การเคลื่อนไหวได้เงิน

ความยืนนานทำให้คุณเหนื่อยล้า

เป็นธรรมดาของมนุษย์ที่จะชอบค่าธรรมเนียมของวันนี้มากกว่าอนุสาวรีย์ของวันพรุ่งนี้

4. เผด็จการอันอ่อนโยนของ 90 วัน

ไตรมาสเป็นเจ้านายที่เรียกร้องสูง

มันขอให้คุณตัดอนาคตไปเล็กน้อยเพื่อให้คุณดูดีในวันนี้

เราทุกคนให้สิ่งที่มันต้องการ

บางครั้งก็มากเกินไป

5. นักลงทุนที่แต่งตัวเป็นตัวเลข

เราบอกผู้ถือหุ้นว่าพวกเขาเป็นเครื่องคิดเลขที่มีเหตุผล

ในความเป็นจริง พวกเขาคือผู้คนที่ซื้อสินค้า ให้ของขวัญ และสร้างความทรงจำ

ผ่านไปสักพัก คุณก็เบื่อที่จะถูกปฏิบัติเหมือนสเปรดชีต Excel

6. งบดุลที่ไม่เคยได้ชื้น POWERPOINT

ขณะที่กราฟพุ่งขึ้น ความไว้วางใจระหว่างรุ่นบางครั้งกลับลดลง

นี่คือที่ที่หนี้เชิงความหมายถือกำเนิด

มันไม่มีรายการบัญชี

มันไม่ทำให้สัญญาณเตือนอัตโนมัติใดดังขึ้น

มันไม่ปรากฏในรายงานรายไตรมาส

ทว่ามันเติบโตขึ้นทุกครั้งที่คำสัญญาของแบรนด์วิ่งแซงหน้าแก่นสารของสินค้า

ไม่ช้าก็เร็ว จะมีใครสักคนขอดูใบแจ้งยอด

7. ข้อตกลงที่ไม่ได้เอ่ยระหว่างผู้เฝ้าระวังกับผู้ถูกเฝ้าระวัง

หากนิทานได้ผลกับทุกคน จะทำลายมันไปทำไม?

การรักษามันให้มีชีวิตอยู่ปกป้องโบนัสของคนที่เล่ามันและคนที่ฟังมัน

อย่างน้อยก็จนกว่าใบเรียกเก็บเงินจะมาถึง

8. คำตัดสินที่สำคัญจริง ๆ: ห้องนั่งเล่น

รายงานไม่ได้เข้ามาในบ้าน

สินค้าต่างหากที่เข้ามา

และที่นั่น คำตัดสินสุดท้ายไม่ได้มาจากนักวิเคราะห์ แต่มาจากครอบครัวของผู้ถือหุ้น

ซึ่งมีพรสวรรค์โดยธรรมชาติในการแยกแยะแก่นสารออกจากการนำเสนอ

9. โลโก้สวยงามที่ไม่มีเสื้อสเวตเตอร์อยู่ข้างใน

แบรนด์ยิ่งใหญ่ที่ไร้แก่นสารก็เหมือนเสื้อโค้ตแคชเมียร์บนไม้แขวน

สง่างามมาก

จนกว่าฤดูหนาวจะมาถึง

10. การแก้แค้นเล็ก ๆ ของแป้นพิมพ์

ครั้งหนึ่งต้องใช้ทั้งองค์กรเพื่อเผยแพร่ความคิดหนึ่ง

วันนี้ใช้แค่การเชื่อมต่อและคำค้นหาที่ถูกต้อง

เว็บมักสังเกตเห็นความไม่สอดคล้องนานก่อนตลาดหุ้น

ปัจฉิมบท

จุดแตกหักทั้ง 10 นี้ครอบคลุมรอยเลื่อนส่วนใหญ่ระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนของคนกลางกับสิทธิของผู้ถือหุ้นที่จะเข้าใจสิ่งที่ตนเป็นเจ้าของ

นี่คือข้อสังเกตที่มาจากประสบการณ์และความรู้ของผมเอง

แน่นอน ทุกองค์กรก็เหมือนรัฐเล็ก ๆ: มันพัฒนากฎของตนเอง สมดุลของตนเอง และบางครั้งถึงขั้นมีพื้นที่สีเทาที่เล็ดลอดการควบคุมอย่างเป็นทางการ

แต่นั่นแหละคือเหตุผลที่หนี้เชิงความหมายสมควรได้รับความสนใจ

เพราะมันไม่ได้ถือกำเนิดเมื่อบริษัทหยุดทำกำไร

มันถือกำเนิดเมื่อพวกเขาหยุดรักษาความหมายของคำสัญญาที่ให้ไว้

บันทึกถึงผู้ถือหุ้น

เรื่องนี้คุณไม่จำเป็นต้องมีนักวิเคราะห์

เปิดรายงานประจำปีของสองสามปีที่ผ่านมาแล้ววางเรียงข้างกัน

ย่อหน้าเดิม เลย์เอาต์เดิม คำสัญญาเดิม

บ่อยครั้งมันคือการคัดลอกและวาง โดยเปลี่ยนตัวเลขไม่กี่ตัว

และอย่าให้ใครคิดเด็ดขาดว่างานนี้ไม่มีต้นทุน มันแพงขึ้นทุกปี

นั่นคือหน้าตาของหนี้เชิงความหมายบนกระดาษ

ขอให้เป็นวันที่ดี
Ferdinando Frega